

TÖBB MINT DIGITÁLIS TANULÁS

Járom a magyar falut kollégáimmal. A digitális írástudást terjesztjük. A kis falvakban ezek az alkal-
mak nem csak képzésről szólnak.

A rövid kis tudósítások, amikre vállalkozom,
nem szólhatnak minden képzésről, de a hangulatból
valamiféle képet az írott betűvel is megpróbálok visz-
szaadni.

Természetesen nagyon fontos az oktatás, de
ezek a találkozások közösségteremtő erővel bírnak.

Csehimindszenten egy decemberi szerda estén
jártunk Tamással. A falu Mindszenty József bíboros
szülőfaluja. A cigány lakosság száma gyorsan növeks-
szik. Sok a munkanélküli. Velük töltöttünk hosszú
órákat. A képzés közben gyakran megálltunk, mikor
is egy konkrét prezentációs lépésnél (egészségügyi
dolgok intézése, bejelentkezés, munkahelykeresés)
a résztvevők családjuk egészségi és szociális állapo-
táról kezdtek beszélni. Megrázó történetek, emberi
sorsok bontakoztak ki. Összesen kilencen voltunk a
szűk, kicsi könyvtárban.

A kislétszámra való tudatos törekvés továbbra is
fontos eleme a szervezésünknek. Cél, hogy így bát-
rabban megnyílnak a képzéshez kapcsolódó kérdése-
ikkel, de életük egyéb területéről is a résztvevők.

Módszeresen jártuk és járjuk a falvakat, nem-
csak a plakátokat és szóróanyagot terjesztjük, hanem
mindig ügyeltünk arra, hogy személyesen beszéljünk
a falvak lakóival. Minden olyan helyre lejutottunk,
ami közösségi szintér lehet. (Bolt, Vendéglő, kocsmá,
magánépület, pince, kultúrház.)

II. 10. Csipkerek, Nagytilaj, Bérbaltavár, Petőmi-
hályfa, Olaszfa, Oszkó falvakban voltunk szervezői
úton. A közösségekben röviden ismertettük a képzés
célját. Nem hirtelen törtünk rá a csoportokra, hanem
előzetesen telefonon, elektronikusan már egyeztet-
tünk a vezetőikkel. Így a kezdeti tartózkodás után ha-
marosan már ismertethettük is a jelentkezési lapok
kitöltését.

II. 17. Este. Két képzés. Nagytilajon vannak a
képzések. Megtört arcú férfi jelenik meg a volt posta
kicsi helyiségében, ahol a képzés után még a fiatalok-
kal beszélgetünk. Hideg van, pedig Kati (a hivatalse-
géd és mindenés) befűtött és lobog a tűz a kályhá-
ban. 15 fő szorong hamarosan a 15 m²-en, de így nem
fázunk. A kivetítő a falon mutatja a prezentációt,
amibe belelóg a tűzhely kályhacsöve. A mai magyar
valósághoz a digitális képzésben ez is beletartozik.
Fiatalok részére 8 főnek tartottuk a délutáni képzést.
Közülük csupán három 18 éven felüli, aki megfelel a
program által elvárt kritériumnak. Ugyanakkor a fi-
atalabbak részvétele is rendkívül fontos, hisz olyan
szülők gyermekei ők, akik nem iskoláztak, nincs
számítógép otthon és megélhetési gondokkal küz-
denek. A gyermek révén egy kicsit jobban rányitnak
a világra. Közvetetten részesei lesznek a digitális tu-
dásnak. Többször kellene idelátogatnunk és akkor a
szülők is megjelenének.

Este sötétedés után megjelennek a felnőttek. A
hőmérséklet már jobban elviselhető. (A legnagyobb
hidegek voltak ezen időszakban.) Bemutatkozunk,
oldjuk a feszültséget és beszélgetünk a mindennapi
gondjairól. Így jutunk el észrevétlen a kereső pro-
gramokig. Igénylik a további alkalmakat. A képzés
nem marad meg a képzés keretei között. Óhatatlanul
előjönnek a mindenkit érintő napi gondok. Rendben
van ez így, hisz a digitális tudás terjedésével a gon-
dokra is több megoldási javaslat születhet.

Az előírt időkeretet jócskán túllépve közö-
nünk el.

Hazafelé még benézünk Bérbaltaváron a szá-
mítógépes terembe. Öt fiatal fiú nyüstöli a gépeket.
Szóba elegyedünk velük és jelezzük a lehetőségeket.
Potenciális partnerek.

II. 21. Csipkerekre indulunk kolléganőmmel,
Georgivel. Húshagyó kedd van. Az idősek reggeltől
együtt vannak a falu kultúrházában. Fánkot sütnek,
énekelnek. Interneten megnéztük a falu régi vályog-

vetőjéről készült filmet. Két csoportra bontva tartottuk a képzést. Bevezetőként a falu értékeit néztük meg képeken kivetítve. Aztán a képzés anyagát ismertettük az idős korosztály érdeklődésének megfelelő módon. Gyakran megálltunk kérdéseikre válaszolva. Mindkét csoportban sikerült az érdeklődést azokban is felkelteni, akik először kerültek közelebbi kapcsolatba a digitális technikával. Kérték, hogy legyen folytatás. A kapacitásunktól függően ezt meg tesszük.

II. 22. Csehimindszent. (Mindszenty József bíboros szülőhelye.) Az iskolában pedagógusok és technikai dolgozók részére van a képzés. A kicsi teremben lassan megtalálta mindenki a helyét. Kettő felváltva és személyes segítséget adva tartottuk a tanítást. Régebbi és újabb számítógépeken, laptopokon folyt a szövegszerkesztés tanítása. Nagyon jó hangulatú esemény volt. A résztvevők ismerték egymást, bátran kérdeztek tőlünk és hamar elrepültek az órák. A folytatást is megbeszéltük. Így az emelt szintű oktatást is folytatjuk velük.

II. 29. Csehimindszent. Ismerősként jó hangulatban várnak bennünket. Kolléganőmmel párosban tartjuk a képzést. Míg egyikünk egyénre szabottan foglalkozik egy fővel, addig a másik az elmúlt alkalom anyagát ismétli át a többiekkel. A kapott feladatokat otthon gyakorolták. Bátran kérdeznek és konzultálunk velük. Többféle gépen dolgozunk, így azt is megtanulják, hogy nem azonos minden gép arculata, de a számítógépes gondolkodást, azt ezzel is tanulják. Egymásnak egyre bátrabban segítenek. Ismét feladatokat kaptak a következő foglalkozásig. Nézzenek utána az eBankolási műveleteknek. Illetve megadott szempontok alapján kell egy szöveget formáznunk.

III. 2. Telekes. Este 17 órára, a telekesi volt postahivatal helyiségében berendezett eponban várnak bennünket az idősebb és fiatalabb hölgyek. Berendezzük a technikát. Georgi jól ismeri közülük a népdalos asszonyokat, így velük elegyedünk először szóba az elektronikus lehetőségekről. Megnézünk a telekesi és a szomszéd falvak értékeiből néhány képet, aztán ezeket az Interneten is megkeressük. A résztvevők észrevétlenül kerülnek bele a világhálóba.

A tematikából a böngészést és a szövegszerkesztés alapjait tanítjuk alaposabban. Mivel ketten vagyunk, most is lehetőség van személyre szabottan segíteni.

Nyolc óra felé közeledve senki nem érezte leterheltségnek a képzést. Úgy nyilatkoztak, hogy szívesen szánának erre több időt is. Az elégedettségmérő lapokat kitöltötték és közösségi élményben is gazdagodva váltunk el egymástól.

III. 3. Hosszúpereszteg. Kollégámmal, Zalka Péterrel jóval a képzés kezdési időpontja előtt már megérkeztünk. A helyszínt Péter a múltkori képzés alapján már ismerte, én pedig nem először jártam itt. Berendeztük a projektort. Elhelyeztük a molinót. Kilencc órákor elkezdődhetett a képzés. Az intézmény honlapját népszerűsítettük. A résztvevők között teljesen kezdők is voltak, de olyan is aki bizonyos alapismeretnek már birtokában volt. A már némi gyakorlattal rendelkezők számára feladatot adott az oktató. A többiekkel pedig az alaplépéseket sajátította el. (Böngészés, mire használható?) Szünetet is bekatatott az oktató, majd délig folyt a képzés. Helyi értékeket itt is bemutatott a képző. Megvizsgáljuk a lehetőségeit a további oktatásoknak.

III. 7. Ismét Csehimindszenten vagyunk. Nagyteremben a vásznat is beállítottuk és a laptopokat is. Georgi (G. Szakály Georgina) gyakorlottan ismerteti a bankolási és ekereskedelmi tennivalókat. G.R. e tanácsadó személyre szólóan segít, ad tanácsokat. A foglalkozás ismét kissé hosszabbá vált a három óránál. Kitöltötték az elégedettségmérő lapokat. Megköszöntük munkájukat és átadtuk a „bizonyítványt”. Jelezték szándékukat, hogy hosszabb tanfolyamon is szívesen részt vennének, ha erre lenne lehetőség. A faluban is alaposan szétment a híre a több képzésnek és újabb jelentkezők szeretnének tanulni. Az igényeket minden esetben jegyezzük és abban maradtunk, ha lehetőség lesz az újabb képzésekre, akkor keressük őket.

III. 9. Petőmihályfa új helyszínként tűnik fel. Előzetesen a szervező munkának köszönhetően a 260 fős faluból 22 fő adta le a jelentkezési lapját. Aból is kiderült, hogy a tizenévestől az idős emberig bezárólag jelentkeztek. A tudásszint is rendkívül heterogén. Tamás (Halmosi Tamás) kollégámmal mentünk a helyszínre. Beszereltük a technikát. Négy óra előtt már jövegettek az emberek. Pontosan 16 órakor 10 fő volt jelen. Bemutakoztunk kollégámmal. Ismertettük a képzés célját. Motiváltuk a jelenlevőket az ismeretek megszerzésre, felmértük a tudásbeli különbségeket. Jó hangulatú rendezvény volt. Megbeszéltük a további lépéseket. Következő alkalommal szükség szerint kettő vagy három csoportra osszuk a jelentkezőket. A polgármester megígérte, hogy néhány számítógépet még biztosít. Mi is viszünk ötöt,

valamint a projektoros kivetítővel úgy készülünk, hogy akár három csoportban is tudjunk oktatni. Ismét nagy örömet okozott a képzőknek, hogy a generációkat egy asztal mellé ültette a digitális írástudás vágya. Nem csupán digitális ismereteket sajátítanak el, de az egymás iránti tolerancia is fejlődik. Nyitottabbak a szűkebb közösség (falujuk) és a nagyobb világ dolgai iránt. Rádöbbenek arra, hogy mennyire rajtuk is múlik a saját közösségük fejlődése. Mindehhez egy fontos eszköz a digitális írástudás. Tamás tapasztalt képzőként lája, hogy mennyire többféle a jelenlevők tudása. Így azt mondja nekik, hogy a számítógépes probléma megoldás „olyan, mint a főzés”, mindenki más úton is eljuthat az eredményhez. A gondolkodást próbáljuk kreatívan tanítani, nem pedig mechanikus gyakorlásra törekszünk. Lehetőséget látunk itt ePont kialakítására is, hisz a helyi vezetés ebben partnernek mutatkozik.

III. 10. Igények jönnek Bérbaltavárról (ahol eddig a nehéz fiúk csupán gyilkos játékokra használták a gépeket), Olaszfáról hogy menjünk oktatni. Idősek és fiatalok, munkanélküliek, cigányok, jól szituált emberek és a napi betevőt keresők is vannak a jelentkezők között. Kifejezetten jó, hogy nagyon különféle élethelyzetű emberek vannak a képzéséken. Persze sok nehézséggel is jár az egyeztetések sora, de a pozitívuma is kétségtelen.

Az eTanácsadó a technikai ismereteken kívül, a digitális írástudás terjesztésén túl pedagógus, népművelő, közösségfejlesztő is egyben. Így van ez rendjén.

